

NE

DUBEN 87

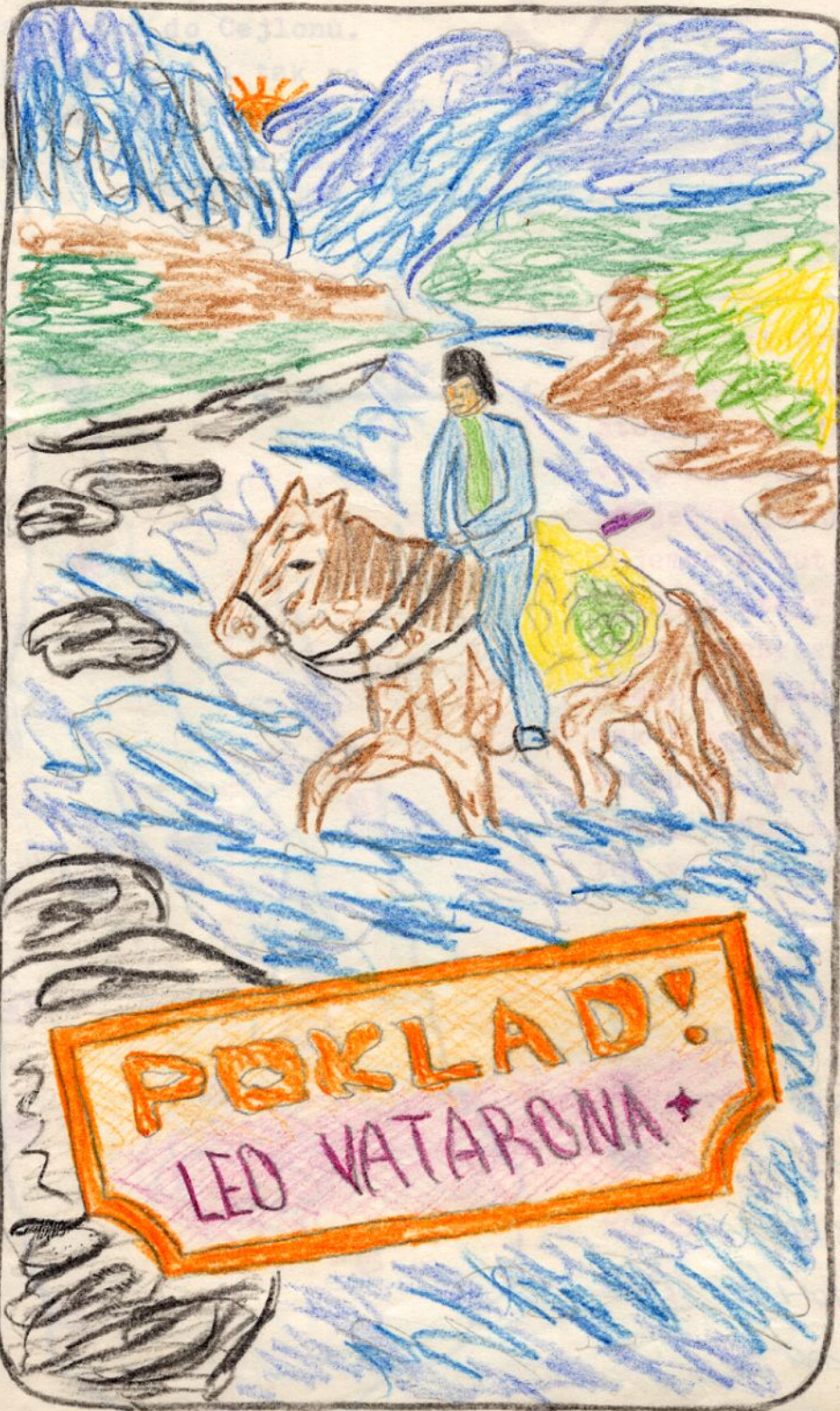
NOVÁ HRA DRUŽINY ORIÍKŮ !!!

NÁMĚT NOVÉ HRY--

V letech 1452-1521 žil francouzský mořeplavec Leo Vataron. Mezi námořníky byl považován za čestného kormidelníka lodi Esino, avšak to byla jen jeho přetvářka. Jinak to byl vůdce velké korzárské bandy Černé oko, která řádila tou dobou po všech oceánech.

Všechny tyto zprávy objevila roku 1847 jedna kanadská výprava u ostrova Ascenc potopené ríra v Atl nu. Avšak to zprávy, desku na ryto, že L choval ce majetek k ní Evropě. sně neví. možný způ mapku k p nadská ex Johnem Br kusila. Av pokladem s různé přek na začátku zdání.

Naše druží David/se v této kanad jelikož se ce zachova žeme a tak vat podle začátek úv který naps lý deník k Tom Neorik.

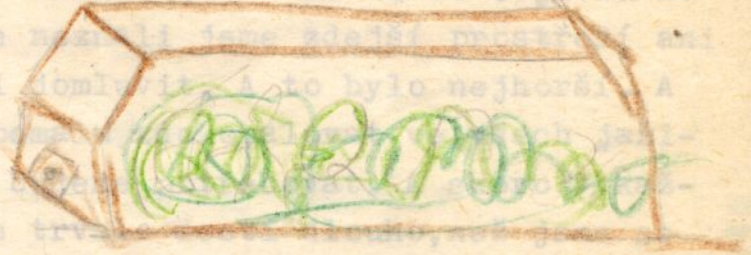
ion na palubě lodi Franz Ma- antickém oceá- nenašla jen ty- ale také zlatou které bylo vy- eo Vataron us- lý svůj značný desi ve Střed- Kde, to se pře- Ale existuje sob, jak najít okladu. Tato ká- pedice vedená aunem se o to po šak do cesty za e jí postavili ážky, o kterých cesty neměla ani

na/Jenda, Lojza, ydá po stopách ské expedice. A od této expedi- l deník, tak mů- y budeme postupo- něj. A hned na odnítext deníku, al tak jako ce- ronikář výpravy

ÚVODNÍ TEXT DENÍKU--

Hned na začátku naší cesty jsme museli řešit problém číslo 1, a to sice jak si opatřit mapku za pokladem. Na zlaté desce bylo psáno, že mapka je rozstříhaná na 12 dílů a každý díl je schován na úplně jiném místě. A tyto díly mapky si může opatřit jedině ten, kdo bude vlastnit plán, na kterém je jasně vidět, kde je všech 12 dílů schovaných. Plán jsme nazvali plánem Eriolským, protože je ukrytý v hrobce krále Eriola, která se nachází na nejsevernějším výběžku ostro-
vů Cejlon.

To znamená, že naše první cesta povede z Kanady až do Cejlonu. Peněz zatím máme dost a tak se rovnou vydáváme za Eriolským plánem. Naše velké dobrodružství začíná.

TOM NEORIK

Tak, to byl úvodní text deníku kanadské výpravy, po jejíchž stopách, jak jsem již řekl se vydá naše družina.

A ještě jedno upozornění pro zájemce o tuto expediční cestu. Všechny etapy našeho putování budou zachyceny vždy v novém časopise. Jak text z deníku, tak i způsob, jakým budeme hrát etapu my. A jelikož jsme již první etapu naplno rozjeli, tak vám ji zde nabízíme.

- - VODNÍ TOKY
- - TĚŽIŠTĚ DIAMANTŮ
- - TĚŽIŠTĚ TUNY
- - MĚSTA
- - HORSTVO
- - PASTVINY, ŽE -
- - LENĚ PLOCHY

CESTA DO CEJLONU

24.6.1848

Z kanadského přístavu Halifax jsme vypluli dne 23.6.1848. Čeká nás úporná cesta přes Atlantický oceán do Francie. Z Francie se chystáme vyjet přes Itálii, Jugoslávii, Řecký poloostrov, Turecko, Sýrii až do Iráku. Z Iráku pak přes Irán, Pákistán, Indii až do Cejlonu, kde by v hrobce měl být ukrytý Eriolský plán.

Hned ve Francii jsme však poznaly, že nebude lehké se až do Cejlonu dostat. Peněz jsme měli dost, to ano, ale neznali jsme zdejší prostředí ani lidi a ani domluvit jsme se nedovedli domluvit. A to bylo nejhorší. A proto jsme se již ve Francii začali pomalu zdokonalovat ve všech jazycích, které během cesty až do Cejlonu budeme potřebovat. A skoro v každém státě byl jazyk jiný. A proto nám trvalo dosti dlouho, než jsme se vydali na další cestu. Ta nám však již ubíhala dobře a když jsme stanuli na cejlonské půdě, tak jsme si ani nepomyslili, že najítí Eriolského plánu nám dá ještě tolik práce.

Tom Neorik

Jak budeme etapu- CESTA DO CEJLONU hrát? my?

V naší družině nebudeme postupovat do Cejlonu dopravníma prostředkama, ale po hracím plánu, který bude vypadat asi takto-

O každé políčko dopředu budeme mocipostoupit ale

jen tehdy, až se všichni naučíme nějaký nový cizí jazyk. Avšak cizí jazyk bude u nás představovat 1 bod táborového minima. Tedy o 1 stát dopředu budeme mocipostoupit až tehdy, když si všichni-David, Jenda, Lojza splní nějaký STEJNÝ bod t.b. Např. tedy, až si všichni splní uzly, tak postoupíme do Francie. Až si všichni splní další 2 věci, tak do Itálie. Jen do Itálie proto, že ten kdo bude chtít vyjet z Francie, bude si muset udělat 2 věci do t.m. Proč? Aji kanadská výprava se ve Francii učila jazyků nejvíc. Pak se už vždy bude postupovat o 1 pole.

ANKETA

.....

..... O ODDÍLE

ODPOVÍDEJTE PŘÍMO NA LIST (ČÁRKOU K ANO ČI NE)

- a. JSI SPOKOJEN SE SOUČASNOU ODDÍLOVOU ČINNOSTÍ?
ANO: NE: |||
- b. DĚLAŠ NĚCO PRO TO, ABY BYL ODDÍL LEPŠÍ?
ANO: ||| NE: |
- c. JE ZBAVOVÁNÍ PRAVĚ DOBRÁ VĚC?
ANO: ||| NE:
- d. CHTĚL BY SI JET NA TABOR?
ANO: ||| NE:
- e. ZDAJÍ SE TI MINIMA ZBYTEČNÉ?
ANO: | NE: |||
- f. BYLO BY LEPŠÍ OBHAJOVAT PRAVA JINAK NEŽ NOVAČKOVSKOU ZKOUŠKOU?
ANO: ||| NE: |
- g. JSI OCHOTEN POMOCI KDYKOLI A KOMUKOLI Z ODDÍLU?
ANO: ||| NE:
- h. ČTEŠ ODDÍLOVÝ ČASOPIS?
ANO: ||| NE:
- i. CHTĚL BY SI HRÁT VELKOU DRUŽINOVOU HRU?
ANO: ||| NE:
- l. UVAŽUJEŠ O TOM, ŽE BYS ODEŠEL Z ODDÍLU?
ANO: NE: |||
- m. ZAVEDL BYS KNIHU PŘIPOMÍNEK, PŘÁHÍ, STÍŽNOSTÍ?
ANO: ||| NE: |

· ANKETA · ANKETA · ANKETA · ANKETA · ANKETA ·

DOTAZY NA JAROSLAVA ŠIMKA

1) CO DĚLÁ CHYTŘED PAVOUK V LÉTĚ ?

Živí se mouchy v zimě

2) MOHU ODHOZIT V RESTAURACI ŽVÝKAČKU
POD STŮL ?

Pokud vám ji nepřijmou v šitně, tak ano.

3) CO VÁM VADÍ NA POMERANČÍCH ?

Že nejsou v zip.

4) POMÁHATE V DOMÁCNOSTI ?

Ano, luxuji v ledničce

5) CO BY SE DĚLO, KDYDY KRÁVY LĚTALY ?

Postevec by vyfasoval kromě per i vojalu

6) NECHAL SSEM SE U HONICE OHOVIT A ON
MĚ POŘEAL. CO BYSTE MU ŘEKL ?

Ponze bych přistě prosil oholit a ne pitvat

7) PROČ MÁ JEŽEK BODLINY ?

Je to holt punkič mezi zvířaty

8) JEDH JSTE JIŽ GUAŠ Z VELHOUDA ?

Ne, nemim vid hrubě maso

9) KDYBYSTE MĚL DĚDEČKA POUSTEVNÍKA. CO
DYSTE MU DAL K VÁNOCŮM ?

Sušeni kobylky. Ty by si nemohl koupit ani v Esu.

10) MÁTE RÁD MED ?

Ano, ale ne až tolik, abych strkal hlavu do
vln.

2 ZAJÍMANOSTI Z PŘÍRODY

STOPA BÍLÉHO MUŽE - Ink mávali indiáni jitrocel kopinatý, který přinesli do Ameriky Evropani vstěhovanci. Přinesli jej ve formě semínek na své obzvi. Rostliny začaly růst kolem srubů a jiných obydli bledých tvří, i po cestách, kde běloši chodili. Jitrocel pomohl jako dobrý lék. Na spálenin, odřenin, bodnutí hmyzem přiložte list a jitrocel. Pěkně ochladí a zmírní bolest.

SVĚTLO A OŘÍŠKY - Lískové oříšky mají velkou výživnost. Obsahují 62% tuků a 17% bílkovin. Obsah jejich kalorií je osmkrát větší než u mleté, třikrát větší než u mleté a dvakrát větší než u pšenice. Kniťka na příchutí olejem a lískových oříšků ochutí a pěkně hoří. Dokonce čistě hoří samotné jadro oříšku a divně obtožené světlo, asi jako malá svíčka. Jadro ovšem musí být již zcela dozralé a úplně suché.

BODLÁK

Ročník - IX

mimořádné číslo Vydává: turistický odd. OSMDESÁTKA

1968 - 1983

Děvčata, chlapci a přátelé,

Není lehké hodnotit patnáct let života oddílu. Základní skutečností je, že celou tu dobu tu oddíl je. Jedněm dal více, jiným méně. Záleželo a záleží na každém, na kolik byl a je ochoten kráčet naší stezkou.

Tato dlouhá doba, která uplynula od 8. prosince 1968, dovoluje i ohlédnutí za tím, co za oddílem zůstalo, co bylo dobré a vhodné. Nikdy nezáleželo na tom, kde byl oddíl organizačně zařazen. Důležitá a trvalá je, že základy a kořeny byly položeny ve Stezce. Celá mnoholetá činnost se dělila na několik období, a to 1968-1970, kdy se kladly základy, dále léta 1970-1973, léta hledání vlastní cesty a vlastních způsobů, roky 1973-1975 zraní a první sklizeň v podobě tábora El Alamein-tábora

drsně chlapeckého. Určitá stagnace v letech 1975-1977 nevyhnutelně vedla k další činnorodé práci, jejímiž vrcholy byly sportovní výsledky a celospolečenské uznání v posledních letech 1977-82.

Ašoka - 15.9.1970

Nesporným úspěchem je, že v oddíle vyrostlo mnoho dobrých vedoucích, kteří nezištně a s láskou dále předávali a předávají vše to, co se v oddíle naučili. Důležité též je, že OSMDESÁTKA sdružila kolem sebe i ty, kteří začínali jinde, formovala je tak, že i oni dokázali naplňovat naše krásné heslo "Sloužím". Z nich jmenujme alespoň tyto: Hafuša, Balů, Skokan, Wiki, Tom, Čepička, Ďapík, Dumbo, Red, Pim, Špunt, Kačka, Šíp, Winoga, Vydra, Mýval.....

Tato řada jmen jistě nemůže být náhoda.

V posledním období byl kladen důraz na sportovní výsledky a snaha o uznání celospolečenské, toto bylo motivováno zabezpečením oddílu po stránce materiální a finanční. Můžeme se oprávněně domnívat, že výchovné působení přineslo

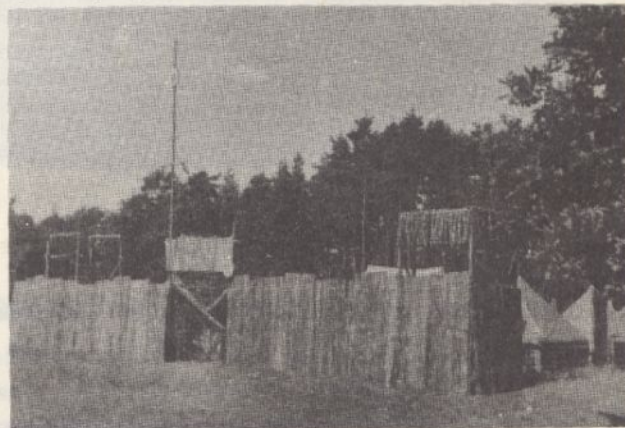
výrazné úspěchy právě při výchově vedoucích. Tím pochopení OSMDESÁTKY hoří a může hořet i jinde a zapalovat další chlapce a děvčata.

Naše neúspěchy mají a měly kořeny v celkovém stavu společnosti a ve způsobu života dnešní mládeže. I nám se nevyhnul určitý kult peněz potřebných pro činnost oddílu, a tím i k prudkému zvyšování členské základny. Je tragické, že v letošním roce, nepochopení, bezdůvodná zloba, závist a snaha zlikvidovat možnost samostatného rozhodování, vedla k důsledku, že dnes máme potíže materiální i finanční, že těžce bojujeme i o to, co oddílu podle tradic patří, a že jsme rádi, že máme střechu

nad hlavou - ale nic víc.

Současnost je tímto poznamenána. Máme však to, co jinde třeba chybí. Vedení oddílu, zkušené a zapálené pro věc, členskou základnu, ve které je dost těch, kteří to s oddílem myslí dobře.

Vracíme se ke kořenům - k výchově a budeme se učit být skromnými. Budeme hledat oporu mezi rodiči, mezi přáteli, a chceme ji hledat i u bývalých členů oddílu. Všichni, kdo nezištně a bez postranních úmyslů nám pomáhali a pomohou, mají náš dík a vděčnost.

Marobudum - 1974

OSMDESÁTKA tu je i byla připravena dát chlapcům a děvčatům návod na pestrý a zajímavý život uprostřed kamarádů a ukázat jim cestu, jak prospět sobě a druhým i v dospělosti.

Naše cesta je odkazem cesty Stezky a služby mládeži.

Vedení oddílu "OSMDESÁTKA"

V BOURI

Rudyard Kipling

Je půlnoc. De ráno - sklen hvězd nás
nesmí šlít - dlouho jest.
Dávno jsme nečas čekali.
Je zde. Je zlý. Je pomalý.

Chvilku se zááje po něm již.
Tež právě signál, že jde blíž.
Cos horšího než zmatek jen
může nám přinést příští den.

Být vůkol vidět hroty skal,
nikde by v život nešoufal :
jen poukryte v noci je,
co mine nás, co rezbije.

Spolehu není na úder,
jenž námi hodí, kam nás směr;
nárazy nutno zařžet,
nesmí nás na břeh vrhnout zpět.

Zde jek - zde hrob. - My slyšet chcem,
že te tam dýchá pod strojem.
a vždycky, řev když poustal,
slyš zdaleka hukot. Jedem dál.

Be, jedem dál. Byť na smrt snad,
od břehu chcem se odpoutat.
A pokud naše nestihnem,
nejásej nikde : vyhrál jsem !

Ze starých kronik

rek 1971

9. července - "...v noci byl tábor přepaden

"divejma trepane". Vyznamenala se
Jiskra, která ostře zaútočila obuchem,
dřevěným samoresťákem. Zachevala se
statečně....

11.7. - "v tomto závodě zvítězily Lišky neboť Srnky
ztratily kompas a postupovaly podle
lišejníků, mravenišť a sltářů místních
keřelů....."

13.7. - "...věřili čičku, které se každý obával,
ale pak ji málem sežrali i s hrcem....."

Baloun

Čtyřlístek se osmělil a cestou vyplundroval,
zničil, válel, rezryl skelní leuky, aby
přinesl svým oblíbeným z "80" několik
skrevních kvítků z jihočeských luhů a hájů.

Balů

16.7. - "...hra O hesle - bojevala většina proti "80
Ta měla zelený stan postavený na neznámém
místě, kam žádný ani nepáchl. Ostatní vyfase-
vali stan nadřý. Samezřejmě, že vyhrála "80".
/ zázrakem / David

rek 1972

5.2. - "...pak jsme všichni hráli hekej. Nevin, zda-li
te vůbec hekej byl. Mrtví byli všichni,
ostatní zranění....."

Donald

Moya-1977

27.7. - "...pak se šle spát. Až na pár starších vyjí
mek a vedoucích, kteří pořádali noční ergie.
1972

Měsíc v úplňku přímo lákal k vytí a tak
Skekan, Balů, Kručas, Pitraja, David a Ču-ču
vyšplhali na věž a opustili 5-ti minutové
vytí. Šle jim to tak dobře, že Šaudla začal
podřezávat věž, avšak včasný zásah Manky
všechny zachránil...."

26.11. - "...v 19 hod. měli být odpáleny rachejtle.
Všichni jsme šli ven, podívat se na tu
nášheru. S jitrnicí v ruce jsme mrzli před
hespedu v Podmeklech a dívali se, jak to
nejde a nejde....

....pak jsme šli na výpravu do kravína.
Odtud jsme zbaběle prchli před odvázaným
teletem a raději jsme poznávali okolí.."

rek 1973

Radka

21.1. - "...vrátili jsme se do klubovny a Dědek nám
půjčil úplně nové veskovky na kreslení.
"Štěněta" si začali kreslit taky a z vesko
vek jsme udělali kousičky. Dědek měl radost
Špunt

rek 1974

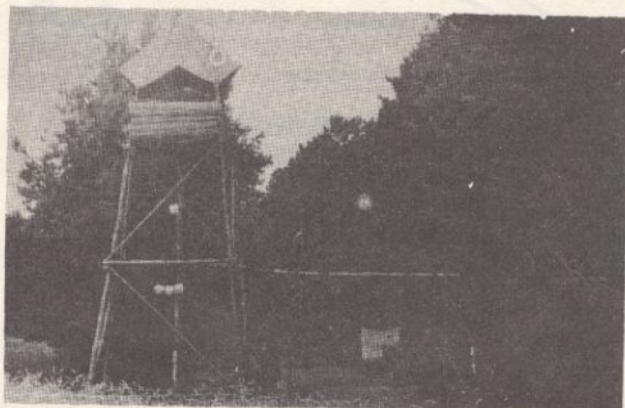
17.11. - "...protože jsme chtěli stihnout v televizi
"Tři mušketýry", tak jsme učinili sbírku
na řidiče. Vybrané peníze Piháček zanesl
řidiči a předal mu je se slovy: "Tak, pane
řidiči, tady te máte a kdybyste nehl šlá-
pnout na vlyn." V Praze jsme byli brzo...."

Vzpomínka na tábor - z etapovky 1977

Třetí etapa táborové hry vypadala docela slibně. Měli jsme asi v rozmezí 1 km okolo Hruškovského rybníka hledat tři mayské chrámy z polystyrénu a každá družina si tam měla vzít kartičku. Kručas básnil na placi o posvátných ehních a jemně opracovaných kamenech v rudém světle zapadajícího slunce. Pak nás vypustil. Všechny tři družiny nasadily šílený běh. Šmudlovi se podařilo asi 50 m od tábora spadnout po hlavě do Nové řeky a Liška na svahu o kus dál prohlásila, že jí chraští kosti. Byla z toho 200 m dlouhého běhu tak vysílená, že jsme ji stejně jako Šmudlu poslali do tábora. A zběsilý běh pokračoval dál.

První chrám plaval uprostřed rybníka. Pro své kartičky si všechny družiny šíleným tempem doplávaly a všichni začali plnou rychlostí běhat po lese. Když hledání trvalo asi hodinu, běh ustával a zavládlá lhostejnost. Náhle, ale v chování družiny Havranů nastala velká změna. Stranili se zoufalých družin Poštolek a Lišek, které debatovaly na hrázi. Havraní si neustále něco špitali a pohabovali se po lese. Pak se hbitým tempem rozběhli směrem k táboru. Táhl o sestou hodinu. Poštolek a Lišky zůstaly na místě a zoufale se pokoušeli najít další chrámy. Kručas s Hučkem pročesávali rozsáhlé bažiny v okolí rybníka po kolena v bahně. Pak obě družiny zaujalo rytmické kukání, které se ozývalo z obou břehů rybníka. Postupem času se nám podařilo odhalit, že jde o Kručase a Reda a rozšifrovali jsme jejich dorozumivací znaky. Marně jsme se pokoušeli přízrak polapit. Jakmile jsme se přiblížili, kuká-

ní ustalo. Huček s Kručasem si to namířili přímo přes rybník a šíleným během se pokoušeli přízrak polapit. Asi v sedm hodin začalo pršet. Ještě chvíli jsme pod stromy rozvíjeli úžasné teorie. Pak se obě družiny vydaly společně do tábora. Všichni bez rozdílu jsme byli alespoň po kolena mokří a navíc pěkně promoklí. Proto se nikdo nevyhýbal hlubokým loužím. V lese už byla tma a brzy padlo ono slovo pronesené Špuntem: "Tak se mi zdá, že tudy jsme šli". Po nějaké době jsme se vymotali z lesů a obutí a oblečení (nebylo nic co by na nás navlhlo) přešli Novou řeku. Již ve čtvrt na deest jsme hlásili příchod do tábora. Tam na nás čekal Kručas, Pijan a Red s teplou večeří. Asi do čtvrt na jedenáct jsme se dobře bavili o uplynulé etapě a vzpomínali na staré výpravy a minulé tábory. Hodně jsme se zasmáli a odešli spát do svých biveků.
zapsal Kručas

Novosedly - 1975

Stezka - školení 1975

10. etapa & Pero (Jomsbork)

Desátá etapa - to byla věda,
Boží muka u statku každičky hledá.
V potoce šifru našli snad všichni,
jen Péro po ní zbytečně dychtí.
Nenasel šifry, my ho však našli,
u malin - jak si tam baští.

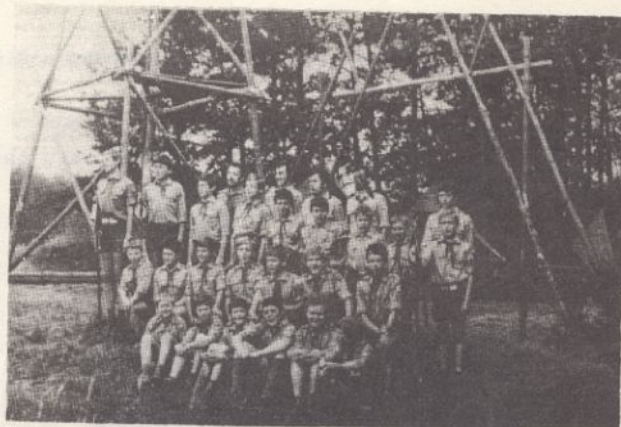
vyrobil Vřebčák

Ve škole na Divokém
západě

Učitel: "Bille, nech

laskavě ty ručičky nad hlavou
a řekni mi, kolik je 3x3.

CHA!
CHA!
CHA!

Osmdesátka - 1975

Indián Skřipající Pero vypráví malému Vinnetouovi své zkušenosti: „Nejnebezpečnější je setkání s medvědem,“ povídá starý náčelník.

Tu není možná vůbec žádná záchrana. Utíkáš-li, medvěd utíká za tebou, šplháš-li na strom, medvěd šplhá taky.

„A co když se schovám?“
ptá se malý Vinnetou.
„To je marný, medvěd se schová taky!“

LIŠČÍ SYMFONIE Q DUR

Na první družinovku po prázdninách jsme si daly sraz v Bráníku. Cesta nás zavedla na Barrandov. V areálu zdraví jsme si zacvičily. Nohy nás pak zavedly na místní skládku, vzdálenou asi 400 metrů od areálu. Nepozorovaně jsme se dostaly až na ni. Hlídač byl velmi příjemný, a snad proto jsme byly uchráněny před chrupem jeho vlčáka. Slunce nemilosrdně pražilo. Najednou se z útrob skládky ozvalo volání. Rozběhly jsme se tím směrem, neboť jsme tam tušily něco úžasného. Jaké však bylo naše zklamání, když jsme uviděly Kačenu, mávající nad hromadou něčeho. Později jsme zjistily, že je to přeškrápaný umělých chrupů. Udiveny krásou zoubků jsme si hned nevšímaly onoho velkého předmětu. Kdo si zavtipkoval: "Hele, klavír". Všechny jsme se zasmály tomu uhozenému vtipu. Jenže předmět, vypadající jako klavír nás zlákal. Nenápadně jsme se prohrabáváním skládky dostaly přímo k tomuto předmětu. Ano, byl to doopravdy klavír. Takový zchátralý, smutně vyhlížející. Udivilo nás, jak může někdo vyhodit něco tak krásného. Napřed jsme vyzkoušely klávesy. Některé dokonce i hrály. Když jsme klavír rozcvičily, zahrály jsme si některé lehčí skladby Antonína Dvořáka, například Ovčáci, čtveráci. Líbezný tóny se rozléhaly po celém smetišti. Ještě dodnes nám není jasné, proč nás hlídač nevyhodil. Jednu z nás napadla úžasná myšlenka: "Co kdybychom složily vlastní skladbu". A tak na skládce byla složena a také poprvé (zatím naposledy) veřejně předvedena "Liščí symfonie Q dur". Klavír jsme pojmenovaly "Doňa Perfekta". Protože čas již značně pokročil, rozloučily jsme se

Jomsborg-1979

Perimetr 35-1980

se skládkou a na památku jsme si vzaly strunu a klávesu.

Družinová výprava skončila sešupem krtčí dírou ve strání v Malé Chuchli. V Bráníku jsme výpravu zakončily pokřikem a každá se rozejela domů.

zapsal Špunt a Kačka

Maya 1977

Narodil se Kristus Pán

Narodil se Kristus Pán, veselme se,
z růže kvítek vykvet nám, radujme se.
Z života čistého, z rodu královského,
nám, nám, narodil se.

Nesem vám noviny

Nesem vám noviny, poslouchajte,
z betlémské krajiny pozor dejte.

Slyšte je pilně a neomylně,
rozjímejte.

Synáčka zrodila čistá panna,
v jesličky vložila Krista Pána,
ovinula jej, zavinula jej plencičkama.
K němužto andělé z nebe přišli,
i také pastýři jsou se sešli,
jeho vítali, jeho chválili, dary nesli.

